

Objekt želje

Revija Slovenskega društva
za lacanovsko psihoanalizo

I / I // 2018

Objekt želje

Revija Slovenskega društva
za lacanovsko psihoanalizo

I / I // 2018

Letos izhajamo iz tega, da bi izvedeli, da je ta subtilni kraj, ta kraj, ki ga skušamo opredeliti in določiti, ta kraj, ki do sedaj ni bil nikoli odkrit v vsem, kar bi lahko imenovali njegovo ultra-subjektivno žarčenje, ta osrednji kraj čiste funkcije želje, če lahko tako rečemo, to je tisti kraj, kjer vam bom dokazal, kako se *a* oblikuje – *a* objekt objektov.

Jacques Lacan

—
9 UREDNIŠKA BESEDA

- 11 Nina Krajnik
Vrnitev k Lacanu

—
16 PSIHOANALITIČNA
ŠOLA

- 18 Jacques Lacan
Ustanovitveni akt
- 22 Jacques-Alain Miller
Hvalnica heretikom
- 25 Jacques-Alain Miller
Herezija in ortodoksija

—
30 PSIHOANALITIČNA
KLINIKA IN TEORIJA

- 33 Špela Jelenc
Psihoanaliza dela
- 35 Janja Kaiser-Zupančič
**Psihoanaliza v
psihiatrični bolnišnici:
predstavitve kliničnega
primera**
- 35 Ana Dussert
**Psihoanaliza kot
praksa reza**
- 35 Alexandre Stevens
Navadna psihoza
- 35 Ana Filipović
**»O-mama« ali o
toksikomaniji
vsakdanjega življenja**

PSIHOANALITIČNE VEZI

Boris Brezovac

**Diskurz gledališča kot
sprevrnjeno-homologna
psihoanalitična situacija**

Povzetki // Abstracts

**Navodila avtorjem //
Guidelines for Authors**

**PSIHOANALIZA V
PROSTORIH IN ČASIH**

Jan Simončič

**Zgodovinski pregled
odpora do psihoanalize
na Slovenskem**

Pogovor J.-A. Millerja s
S. Žižkom, M. Dolarjem,
R. Močnikom, D. Mijovičem

**O psihoanalizi v
Jugoslaviji - Ljubljana
1982**

Branimir Stojanović
**Border-line filozof -
Beograd 1984**

Povzetki / Abstracts

Nina Krajnik

Vrnitev k Lacanu

Trenutek vstopa lacanovske psihoanalize v Slovenijo leta 2015 vpelje tri reze, ki v treh letih delovanja prve lacanovske psihoanalitične organizacije subvertirajo razumevanje prostora in časa. Razlogi za pozno pojavitev lacanovskega psihoanalitičnega pristopa so analizirani v navezavi na zgodovinski, politični in akademski kontekst kot tri oblike diskurzivnosti, ki so izoblikovale »specifično slovensko modifikacijo lacanovske psihoanalize«. Nasilje in blokada, s katerima je s strani »teoretske psihoanalize« pospremljen začetek lacanovske psihoanalize v Sloveniji, nastopita kot manifestacija 35-letne izključitve analitičnega diskurza in potlačitve možnosti za subjektivno in družbeno spremembo. V tej zastavitvi je izbiro med »lacanovsko filozofijo« in lacanovsko psihoanalizo mogoče brati kot izbiro med ortodoksijo in herezijo, med tradicijo kot označevalcem S1 in invencijo kot objektom a. Psihoanalitična izbira je na strani objekta razloga želje, ki rzsredišči filozofski idealizem psihoanalize. S tem pa psihoanalizo postavlja kot klinično prakso in teoretizacijo te prakse. Boj za lacanovsko psihoanalizo v Sloveniji sproži avtonomno gibanje mednarodnih razsežnosti, ki mu sledi tudi prva sprememba Svetovne psihoanalitične zveze in njenih Šol po 35-letih. Prek topološkega obrata nastopi prelom zgodovine, z njim pa tudi prehod od Lacanove vrnitve k Freudu k slovenski vrnitvi k Lacanu.

Ključne besede: Lacan, rez, subverzija, Slovenija, psihoanaliza, herezija

Špela Jelenc

Psihoanaliza dela

Članek na podlagi Freudovih, Lacanovih in Marxovih zastavitev obravnava delovanje psihoanalitika na področju dela in simptomov, ki se navezujejo na izbiro profesionalne dejavnosti, menjavo poklica in razmerja na delovnem mestu. Presek med subjektivnostjo analizanta in družbeno vezjo je predstavljen prek treh kliničnih primerov, ki demonstrirajo dimenzije dela za subjekta v boro- mejskih registrih simbolnega, imaginarnega in realnega. Delo kot sublimacija pri tem ni neodvisno od časa in strukture družbene vezi, ki se med Freudovim, Lacanovim in post-modernim časom ustrezno razlikuje. Sublimacija je defini- rana v razmerju do užitka, ki v času Freuda nastopa kot potlačitev, v post-mo- dernem času pa kot imperativ. Delo, ki izide iz te zastavitve, se zato umešča bodisi kot navidezna uresničitev gonskih zahtev bodisi kot narcistična opora, ki v Lacanovem poznem poučevanju nastopi v funkciji S.K. beau. Diskurz kapi- talizma, ki mu je pri tem podvržen subjekt, meri na presežek produkcije, kjer se vzpostavlja analogija med Marxovim konceptom presežne vrednosti in La- canovim objektom razlogom želje. Z objektom razlogom želje nastopi tudi raz- log manka, ki pa subjekta vodi bodisi k delu kot falični funkciji, idealu Jaza ali funkciji nadomestka Imena Očeta, bodisi k dezorientaciji, ki ne more podpreti falične funkcije. V tem prepletu klinične prakse in analize družbene vezi članek izpostavlja delo v njegovi družbeni funkciji, subjektovi identifikaciji in v njego- vem simptomu.

Ključne besede: delo, psihoanaliza, Lacan, Marx, kapitalistični diskurz, klinični primer

Janja Kaiser-Zupančič

Psihoanaliza v psihiatrični bolnišnici – predstavitev primera

Prispevek podaja klinični primer iz predstavitvenega pogovora s pacientko v psihiatrični bolnišnici. Na podlagi psihoanalitične metode so izpostavljeni označevalci, ki nastopijo v analizantkinem govoru. Analizantka, ki je za namen klinične prezentacije imenovana Julia, je hospitalizirana na lastno pobudo zaradi motenj hranjenja. Prispevek uvede primerjavo med njeno predhodno psihiatrično obravnavo, ki je bila usmerjena na simptome in telesne znake ter psihoanalitično obravnavo v okviru psihiatrične bolnišnice, kjer simptomi nastopijo v funkciji govora, govorice in nezavednega. Izhajajoč iz lacanovske orientacije zdravljenja pogovor pred študenti, psihiatri in psihoanalitiki oriše njena družinska razmerja, partnerski odnos, mesto v poklicni in družbeni dejavnosti, občutja krivde in razmerje do svoje podo-be. Označevalec »bolezen«, ki nastopi v razmerju do »pogleda«, vzpostavi možnost odpovedi registra imaginarnega in odpre Lacanovo zastavitev zrcalnega stadija. Prispevek s tem vpelje vprašanje arhaične materinsko-sti, ki v tem kliničnem primeru lahko tvori psihotično strukturo, povezano z melanholijo.

Ključne besede: psihiatrija, motnje hranjenja, melanholija, klinični primer

Ana Dussert

Psihoanaliza kot praksa reza

Članek obravnava specifiko lacanovske psihoanalize kot prakse reza. Rez je pri tem zastavljen kot metoda, ki subjektivira in prevzame odgovornost za čas, kot subjektivni čas analitične seanse, kot tudi za prostor, ki ga opiše topologija označevalca. Vztrajanje na variabilnosti dolžine analitične seanse, ki ga je Lacan leta 1964 plačal s svojo ekskomunikacijo iz Mednarodne psihoanalitične zveze, je ob tem predstavljeno kot izostrena oblika analitičnega angažmaja, ki zadeva analizanta in analitika. V območju, kjer se prostor in čas merita v zvenu besed in molku gona, je rez definiran kot avtonomna intervencija, ne glede na institucionalna pravila ali politične poskuse regulacije praks. Lacanovska seansa zato ni determinirana, saj je rez imanenten tako analizantu kot analitiku. Svoboda in odgovornost analizanta je v prosti asociaciji, svoboda in odgovornost analitika pa v intervenciji. Odpoved tej svobodi, bodisi iz podreditve gospodarju bodisi iz tesnobe, ki jo poraja nezavedno, predstavlja odpoved dispozitivu lacanovske psihoanalize. Ker etika psihoanalize presega interes Jaza, se analiza odvija v prehodu od frustracije h kastraciji, ki v igro postavlja objekt razlog želje. V tej zastavitvi članek obravnava rez v njegovi topološki funkciji, interpretaciji in paradigmi subjekta in objekta, kjer je rez ob koncu vpeljan kot analitična interpretacija, ki v pravem pomenu predstavlja umetnost interpretiranja.

Ključne besede: rez, topologija, psihoanalitik, interpretacija, objekt

Ana Filipović

»O-mama« ali o toksikomaniji vsakdanjega življenja

Članek se osredotoča na simptome toksikomanije in njihovo obravnavo v psihoanalizi lacanovske orientacije. Na osnovi Lacanovega Ustanovitvenega akta iz leta 1964 je v izhodišče postavljeno razlikovanje med aplicirano in čisto psihoanalizo. Aplicirana psihoanaliza, ki poleg singularne obravnave zajame tudi logično kategorijo partikularnega, je danes usmerjena zlasti na nove oblike simptomov. V času, ki ga definira imperativ užitka in zavrnitev kastracije, tudi odvisnost od drog, alkohola, zdravil in drugih substanc nastopa v novi obliki, s čimer odpira orientacijo zdravljenja, ki se razlikuje od začetnega obdobja psihoanalitičnih obravnav. Manko, želja in užitek, ki gibljejo parametre subjektivacije, so v obravnavi toksikomanije postavljeni ob vprašanju kompenzacije in avto-destrukcije. Če gre v primeru alkoholizma za razmerje do Drugega, je uporaba drugih substanc definirana kot izključitev in užitek Enega. Prekinitev smisla, ki jo demonstrira neologizem med označevalcem »omama« in materinsko funkcijo je postavljen kot tisto, kar leži v samem jedru subjektivacije. Članek na ta način prikazuje glavne zastavke psihoanalize toksikomanije, ob koncu pa izolira označevalce, ki subjekta v primeru zlorabe drog in alkohola vodijo v destrukcijo.

Ključne besede: **toksikomanija, užitek, želja, manko, kompenzacija**

Boris Brezovac

**Diskurz gledališča kot sprevrnjeno-homologna
psihoanalitična situacija**

—

Članek se na osnovi metode aplikacije psihoanalitične teorije na druga področja ukvarja z razmerjem med psihoanalizo in dramsko umetnostjo. Vez med gledališčem in psihoanalitično situacijo je vzpostavljena na podlagi Lacanove teorije štirih diskurzov, ki je aplicirana na primer dramske igre Vaje iz tesnobe – Igra o današnjih dneh. Izhajajoč iz tega je obravnavano razmerje med diskurzom gospodarja in diskurzom histerika kot dialektiko gospodarja in hlapca, ki štiri člene strukturacije diskurza prerazporedi med dramske like. V tej zastavitvi nastopijo Lacanove konceptualizacije logike fantazme, tesnobe, kastracije in Imena Očeta, ki se prevešajo v tematizacijo analitičnega diskurza. Vlogi, ki jo prevzemata psihoanalitik in analizant, sta interepertirani kot sprevrnjeno homologni vlogi gledališča in gledalca v dramski situaciji, ki se odvijata med govorico in molkom. Histerizacija nastopi kot iniciacija možnosti za vstop v psihoanalizo in razvitje analitične situacije. To pa diskurz analitika postavlja natanko kot prekinitev, ki subvertira teatralnost drugih diskurzov.

Ključne besede: gledališče, diskurz, tesnoba, gledalec, dramska umetnost

Jan Simončič

Zgodovinski pregled odpora do psihoanalize na Slovenskem

Avtor izhajajoč iz nastopa lacanovske psihoanalize leta 2015 analizira politične in kulturno-ideološke formacije odpora do psihoanalize na Slovenskem. Zgodovinski pregled v prerezu od leta 1910 do danes podaja pet obdobij in njihovo razmerje do psihoanalitičnega diskurza: predvojni moralizem z zavrnitvijo psihoanalize na osnovi vprašanj seksualnosti; jugoslovanski socialistični kolektivism z zavrnitvijo pogojev psihoanalitičnega delovanja, ki jih določajo svoboda govora, možnost prostora intimnega in individualizacija; uporaba Lacanove psihoanalitične teorije kot politične filozofije v času družbenih gibanj 80. let; tranzicijska privatizacija in medijsko-univerzitetno uveljavljanje »slovenske modifikacije lacanovske psihoanalize« pod pojmom »teoretska psihoanaliza« v času 90. let; psihoanalitični preboj z nastopom Slovenskega društva za lacanovsko psihoanalizo leta 2015. Članek paralelno vpelje predstavitev avtorjev, ki so v nasprotju z dominantno politiko svojega časa, prvi referirali na psihoanalizo. Pri tem je poudarek na heretičnih piscih, ki jih predstavljajo Slavko Grum, Vladimir Bartol, Jože Javoršek in Ada Škerl, kar psihoanalizo približa kritičnosti, kot jo proizvajata poezija in literatura. Akademsko-politična dediščina na katero lacanovska psihoanaliza v Sloveniji naleti ob svojem vstopu, pri tem predstavlja akumulacijo odpora, kjer se poizkus preprečitve nastopa psihoanalitičnega dejanja ponovi. Ustanovitev prve lacanovske psihoanalitične organizacije prekine s tradicijo te filozofsko-politične stagnacije, s tem pa zaznamuje konec odpora in začetek lacanovske psihoanalize na Slovenskem.

Ključne besede: psihoanaliza, Lacan, Slovenstvo, književnost, zgodovina, filozofija

Nina Krajnik

Return to Lacan

Moment of entry of Lacanian psychoanalysis in Slovenia in 2015 introduces three cuts. In three years of first Lacanian psychoanalytic organisation's activity, they have subverted understanding of space and time. Reasons for late emergence of Lacanian psychoanalytic approach are analysed in reference to the historical, the political and the academic context as three forms of discursivity that had created «a specific Slovene modification of Lacanian psychoanalysis.» «Theoretical psychoanalysis» walks the beginning of Lacanian psychoanalysis in Slovenia with violence and blockage. The latter are manifestations of 35-years long exclusion of analytic discourse and repression of possibility for subjective and social change. In this constellation, choice between «Lacanian philosophy» and Lacanian psychoanalysis can be read as a choice between orthodoxy and heresy, between tradition as signifier S1 and invention as object a. Psychoanalytic choice is on the side of object cause of desire that decentralises philosophical idealism of psychoanalysis and thereby situates psychoanalysis as clinical practice and theorization of this practice. The struggle for Lacanian psychoanalysis in Slovenia establishes autonomous movement of international extent, followed by the first change of World Association of Psychoanalysis and its Schools after 35 years. Topological turn leads to rupture of history, and with it a passage from Lacan's return to Freud to the Slovene return to Lacan.

Key words: Lacan, cut, subversion, Slovenia, psychoanalysis, heresy

Špela Jelenc

Psychoanalysis of Work

Based on Freud's, Lacan's and Marx's indications, the article deals with psychoanalyst's activity in the area of work and symptoms connected to the choice of professional activity, job change and work place relation. Intersection between subjectivity of analysand and social bond is presented through three clinical cases, demonstrating the dimension of work for subject in Borromean registers: symbolic, imaginary and real. Hereby, work as sublimation is not independent from time and structure of social bond. Social bond has been different in Freud's, Lacan's and post-modern time, respectively. Sublimation is defined in relation to enjoyment. In Freud's time it manifests itself as repression, while in post-modern time it becomes an imperative. Work following from this constellation is thus situated either as provisional realisation of demands of the drive, or as narcissistic support, manifest in late Lacan's teaching in the function of S.K.beau. Subject is subjected to discourse of capitalism, which aims at surplus of production. Hereby, analogy between Marx's concept of surplus value and Lacan's object cause of desire establishes itself. Object cause of desire is also manifested in the cause of the lack. The latter either leads subject to work that can be understood as phallic function, ideal Ego, function of supplement of Name of the Father, or it leads subject to disorientation that cannot support phallic function. In this intertwinement of clinical practice and analysis of social bond, the article exposes work in its social function, subject's identification and his symptom.

Key words: work, psychoanalysis, Lacan, Marx, capitalist discourse, clinical case

Janja Kaiser-Zupančič

Psychoanalysis in Psychiatric Hospital – Case presentation

Contribution sets forward clinical case of preliminary conversation with a patient in psychiatric hospital. Based on psychoanalytic method, signifiers in analysand's speech are isolated. The analysand named Julia (for the purpose of clinical case presentation) is hospitalised on her own initiative because of eating disorders. The contribution introduces comparison between her previous psychiatric treatment that had been directed with respect to symptoms and bodily signs, and the psychoanalytic treatment in the framework of psychiatric hospital where symptoms occur in the function of speech, language and the unconscious. Following from the Lacanian orientation of treatment the conversation in front of students, psychiatrists and psychoanalysts outlines her relations in family, her partnership relation, her place in professional and social activity, feelings of guilt and relation to her own image. The signifier »illness« in relation to »gaze« establishes possibility of withdrawal from the imaginary register, which opens up Lacan's conceptualisation of mirror stage. This leads to the question of archaic maternity, in the presented case possibly forming a psychotic structure connected to melancholia.

Keywords: psychiatry, eating disorders, melancholia, clinical case

Ana Dussert

Psychoanalysis as Practice of Cut

Article deals with specificity of Lacanian psychoanalysis as practice of cut. The cut is hereby conceptualised as method that subjectivizes and takes responsibility both for time (as subjective time of analytic session) and space (described by topology of signifier). In 1964, Lacan payed the insistence on variability of analytic session's length with his excommunication from the International Psychoanalytic Association. This variability is presented as sharpened form of analytic engagement concerning both the analysand and the analyst. In the area where space and time are measured by sound of words and silence of the drive, the cut is defined as autonomous intervention that goes beyond institutional rules or political attempts of regulating practices. Lacanian session is thus undetermined, because the cut is immanent both to the analysand and the analyst. On one hand, analysand's freedom and responsibility is in free association, on the other hand, analyst is free and responsible to intervene. To give up on this freedom, either because of subordination to the master or because of the anxiety produced by the unconscious, would mean to give up on Lacanian psychoanalytic dispositive. The ethics of psychoanalysis transcends the interest of the Ego. Therefore, analysis unfolds in passing from frustration to castration, bringing forth object cause of desire. Having been set this way, the article treats the cut in its topological function. Furthermore, it treats interpretation and subject-object paradigm, where the final cut represents analytic intervention, which is precisely the art of interpretation.

Key words: cut, topology, psychoanalyst, interpretation, object

Ana Filipović

Stupefaction or about Toxicomania of Everyday Life

The article focuses on symptoms of toxicomania and their treatment in psychoanalysis of Lacanian orientation. It begins with differentiation between applied and pure psychoanalysis, based on Lacan's Founding Act from 1964. Applied psychoanalysis takes into account both the singular treatment of symptoms and logical category of the particular. Today, it is especially directed to the new forms of symptoms. Contemporary time is defined by imperative of enjoyment and refusal of castration, which also means that addiction to drugs, alcohol, medicaments and other substances takes new shape. This is why it dictates orientation of treatment, different from the beginning period of psychoanalytic treatments. Lack, desire and enjoyment move parameters of subjectivation. With regard to treatment of toxicomania they stand in relation to questions of filling in the lack, compensation and self-destruction. The question in the case of alcoholism in relation to the Other, while use of other substances is defined as foreclosure and enjoyment of One. Suspension of sense is demonstrated by neologism, which is composed of stupefaction and maternal function (omama as stupefaction and mama as mother). Breakage of sense is in the core of separation. Thus, the article demonstrates implications of toxicomania for the subject and for analytic practice. In the end, it isolates signifiers, which can lead the subject to destruction.

Keywords: toxicomania, enjoyment, desire, lack, compensation

Boris Brezovac

**Discourse of Theater as Subverted-Homologue
Psychoanalytic Situation**

—

Article deals with relation between psychoanalysis and dramatic arts. It is based on the method of application of psychoanalytic theory on other areas. Connection between theatre and psychoanalytic situation is established on the background of Lacan's four discourses theory, which is applied on the drama play *Anxiety Lessons – Play about Nowadays*. Thus, relation between master's discourse and hysteric's discourse is treated as dialectic of master and slave. This dialectic rearranges four elements that structure discourse between characters of the play. In this constellation, Lacan's logic of fantasy, anxiety, castration and Name of the Father are presented as leaning into thematisation of analytic discourse. Psychoanalyst and analysand occupy roles, which are interpreted as subverted homologous roles of theatre and spectator in dramatic situation, unfolding between language and silence. Histerization is represented as initiation of possibility for entering psychoanalysis and development of analytic situation. Analyst's discourse thus stands precisely as moment of break, which subverts drama of other discourses.

Keywords: theatre, discourse, anxiety, spectator, dramatic arts

Jan Simončič

History of Resistance to Psychoanalysis in Slovenia

Starting off with emergence of Lacanian psychoanalysis in 2015, author analyses political, cultural and ideological formations of resistance to psychoanalysis in Slovenia. Historical overview presents five periods from 1910 until today and introduces their relation to psychoanalytic discourse: pre-war moralism with rejection of psychoanalysis because of questions of sexuality; Yugoslav socialist collectivism with rejection of conditions of psychoanalytic activity, determined by free speech, possibility of intimacy and individualization; usage of Lacan's psychoanalytic theory as political philosophy in time of social movements of 80's; transitional privatization with assertion of "the Slovene modification of Lacanian psychoanalysis" in media and university termed "theoretical psychoanalysis" in 90's; psychoanalytical breakthrough with emergence of the Slovene Association for Lacanian Psychoanalysis in 2015. In parallel, the article introduces presentation of authors, who went against the dominant politics of their time and were the first to refer to psychoanalysis. Main focus is on heretical writers, represented by Slavko Grum, Vladimir Bartol, Jože Javoršek and Ada Škerl, which is what brings psychoanalysis closer to critical discourse, produced by poetry and literature. Having entered the Slovene space, Lacanian psychoanalysis has been confronted with academic and political heritage, which represents accumulation of resistance and which is the locus of repeated attempt to prevent psychoanalytic act. Foundation of first Lacanian psychoanalytic organisation breaks off with tradition of this philosophical and political stagnation, which is how it marks the end of resistance and beginning of Lacanian psychoanalysis in Slovenia.

Keywords: Psychoanalysis, Lacan, Slovenity, literature, history, philosophy

**Navodila avtorjem /
Guidelines for Authors**

Revija

Objekt želje je strokovno-znanstvena revija za psihoanalizo, s poudarkom na psihoanalizi lacanovske smeri. Objavljamo izvirne, znanstvene, pregledne, raziskovalne in strokovne članke iz področja psihoanalize, psihoanalitičnih povezav z drugimi pristopi (psihiatrijo, psihoterapijo, psihologijo) in drugimi področji vednosti (zgodovino, filozofijo, umetnostjo, književnostjo, družbenimi/humanističnimi vedami), klinične primere, intervjuje, prispevke iz mednarodnih konferenc ter prevode pomembnih tujih avtorjev in klasičnih psihoanalitičnih besedil.

Oddaja člankov

Prispevke sprejemamo na elektronski naslov izdajatelja. Uredništvo recenzijo prispevkov poda v največ 10 dneh. Pregled korektur je avtor dolžan posredovati v 7 dneh. Pri izvirnih znanstvenih člankih in drugih inovativnih prispevkih izdajatelj uveljavlja anonimen recenzentski postopek, kjer prispevek oceni vsaj še en recenzent z ustreznega področja.

Članki

Uredništvo sprejema samo prispevke, ki še niso bili objavljeni drugod, pri čemer prednost daje izvirnim znanstvenim in strokovnim člankom ter kliničnim primerom.

Izjemoma lahko uredništvo presodi, da v uredniški postopek sprejme že objavljen ali podoben prispevek, za katerega ocenjuje, da je relevanten za širši krog bralcev. V tem primeru morajo avtorji uredništvo ob oddaji prispevka obvestiti, da gre za že objavljen članek in predložiti soglasje založnika ali odgovornega urednika publikacije, kjer je bil prispevek objavljen.

Klinični primeri

Pri objavi kliničnih primerov morajo avtorji pridobiti privolitev analizanta. Privolitev ni potrebna v primeru, če lahko avtor zanesljivo jamči, da identiteta analizanta ni ugotovljiva.

Format

Prispevek naj bo napisan z urejevalnikom besedil MS Word, v formatu A4, širina robov: 2,5cm. Besedilo naj bo levo poravnano, napisano v pisavi Arial, velikost: 12, presledek med vrsticami: 1,5.

Dolžina

Članek naj ne presega ene in pol avtorske pole (24 strani oz. 45.000 znakov vključno z opombami, presledki in ločili). Strokovni članek naj ne presega ene avtorske pole (16 strani oz. 30.000 znakov).

Oblikovanje

Zaželeno je, da je prispevek razdeljen na razdelke in opremljen z mednaslovi. V besedilu se uporablja dvojne narekovaje, razen pri citatih znotraj citatov, kjer se uporablja enojne narekovaje. Naslovi knjig, periodike in tuje besede so zapisani *ležeče (italic)*. Opombe in reference se tiskajo kot opombe pod črto. V besedilu so opombe označene z dvignjenimi indeksi.

Članku morajo biti dodani

Povzetek in angleški prevod povzetka (ang. *abstract*), ki obsega od 150 do 250 besed. Ključne besede in angleški prevod ključnih besed (ang. *key words*), ki jih je največ 6.

Avtorske pravice

Izdajatelj revije se glede urejanja avtorskih razmerij ravna po veljavnem *Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah*. Za avtorsko delo vse moralne avtorske pravice pripadajo avtorju. Vse materialne avtorske pravice avtor za enkratno objavo brezplačno prenese na izdajatelja.

V besedilu mora biti jasno razvidno, katere trditve so avtorjeve in katere so prevzete (citirane, parafrazirane). Za vsebino prispevka odgovarja avtor, ki je odgovoren tudi za vse morebitne kršitve avtorskih pravic.

Za prevod tujih avtorjev in klasičnih psihoanalitičnih besedil mora prevajalec pridobiti soglasje avtorja ali založnika.

Navajanje virov

Za navajanje referenc med besedilom in na koncu v seznamu zbrane literature se uporablja harvardski sistem citiranja.

Knjige: Lacan, J., *Seminar XXIII – Le sinthome*, 2005, Seuil: Pariz.

Članki v zbornikih: Widlöcher, D., The Concept of Borderline in French Psychoanalysis, 1999. V: Gurewich, J. ur. *Lacan and New Wave in American Psychoanalysis*. New Hampshire: Other Press. str. 73–77.

Članki v revijah: Foucault, M., Sur l'archéologie des sciences, 1966. *Cahiers pour l'Analyse*. Št. 9. Pariz: Le Graphe. str. 5–8.

Doktorska/magistrska/diplomska dela: Rabinovich, D. *Balthasar Gracian et Jacques Lacan* [doktorska disertacija]. Pariz: Univerza Pariz 8; 1996.

Internetni viri: Miller, J. 2017. *Lacan Quotidien-Chronique de l'Année Zéro* [spletna revija]. 15. 7. 2017. Dostopno na: www.lacanquotidien.fr [22. 9. 2018].

Poročila s kongresov/konferenc: Briole, G. *Invention d'érotomaniaque*, 2017. XI kongres Svetovne psihoanalitične zveze (AMP) – Ordinary Psychosis and the Other, under transference. 2. 4.–6. 4. 2018, Barcelona. Dostopno prek: www.congresoamp.2018 [22. 6. 2018].

Neobjavljena dela: Lacan, J. *La topologie et le temps*, 1976–1977 [neobjavljen tipkopolis]. Dostopno prek: www.valas.com [15. 8. 2018].

Pravne listine in Zakoni: Zakon o duševnem zdravju (ZDZdr), 28. 7. 2008. Uradni list RS. Št. 77/08, 46/15.

Ponovitev: Freud, *op.cit.*, str. 56

Ibid., str. 78

Journal

Object of Desire is a professional journal for psychoanalysis, with emphasis on Lacanian orientation. We publish original, overview, research and expert articles in the field of psychoanalysis and in the areas of psychoanalytic connections with other approaches and other fields of knowledge. Examples of other approaches are psychiatry, psychotherapy and psychology. Examples of other fields of knowledge are history, philosophy, art, literature and social sciences/humanities. We publish clinical case presentations, interviews, contributions at international conferences and translations of important foreign authors and classical psychoanalytic texts.

Article Submission

We receive contributions at the editorship e-mail. Editorial board reviews contributions in no more than 10 days. Author is obliged to send his response to corrections in 7 days. With original articles and other innovative contributions, publisher carries out the anonymous peer review, where each contribution is assessed by at least one reviewer qualified in the corresponding area.

Articles

Editorial board only receives contributions that have not been previously published elsewhere. Original articles and clinical case presentations are prioritized.

In exceptional cases, editorial board takes its right to accept a previously published (or similar) contribution, estimating that it is relevant for wider readership. In such cases, authors are obliged to notify the editorial board about previous publication of the article, as well as to present agreement of the publisher or managing editor of publication, in which the contribution has been published.

Clinical Case Presentations

When publishing clinical case presentations, authors are obliged to obtain consent by the analysand. Only if the author is able to unequivocally guarantee that identity of the analysand is unrecognizable, consent of the analysand is not needed.

Formatting

Contribution should be written in word processing programme MS Word, page size: A4, margins: 2,5 cm. Text should be left aligned, written in Arial font, size: 12, line spacing: 1,5.

Length

Article should not extend beyond 24 pages (45.000 characters, including footnotes, spaces and punctuation marks). Expert article should not extend beyond 16 pages (30.000 characters).

Design

Contributions may be divided into sections with subtitles. One should use double quotation marks, except with quotations within quotations, where one should use single quotation marks. Book titles, periodicals and foreign words should be written in *italic*. Footnotes and references are printed under line at the bottom of the page. In the text, footnotes are marked by superscript indexes.

Article submission must include

Abstract (from 150 to 250 words) and keywords (maximum 6).

Copyrights

Publisher follows the implemented *Copyright Law of the Republic of Slovenia*. For his authorial work, all moral copyrights belong to the author. Author transfers all material copyrights for single publication to the publisher.

It must be evident in the text, which are author's statements and which are assumed statements (quoted, paraphrased). The author is responsible for content of the contribution, as well as any potential infringement of copyright.

In order to publish translations of foreign authors and classical psychoanalytic texts, translator is obliged to obtain author's or publisher's agreement.

References

Harvard reference system is used for references in the text and in the list of collected literature.

Books: Lacan, J., *Seminar XXIII - Le sinthome*, 2005, Seuil: Paris.

Articles in Collections: Widlöcher, D., The Concept of Borderline in French Psychoanalysis, 1999. In: Gurewich, J. ed. *Lacan and New Wave in American Psychoanalysis*. New Hampshire: Other Press. p. 73-77.

Journal Articles: Foucault, M., Sur l'archéologie des sciences, 1966. *Cahiers pour l'Analyse*. No. 9. Paris: Le Graphe. p. 5-8.

PhD/MA/BA Dissertations: Rabinovich, D. *Balthasar Gracian et Jacques Lacan* [PhD dissertation]. Paris: University Paris 8; 1996.

Internet sources: Miller, J. 2017. *Lacan Quotidien-Chronique de l'Année Zéro* [online journal]. 15 July 2017. Accessible at: www.lacanquotidien.fr [22 September 2018].

Congress or Conference Reports: Briole, G. *Invention d'érotomaniaque*, 2017. XI Congress of World Association of Psychoanalysis (AMP) - Ordinary Psychosis and the Other, under transference. 2 April - 6 April 2018, Barcelona. Accessible through: www.congresoamp.2018 [22 June 2018].

Unpublished Works: Lacan, J. *La topologie et le temps*, 1976-1977 [unpublished typescript]. Accessible through: www.valas.com [15 August 2018].

Official Documents and Laws: Zakon o duševnem zdravju (ZDZdr), 28. 7. 2008. Uradni list RS. Št. 77/08, 46/15.

Repetition: Freud, *op.cit.*, p. 56

Ibid., p. 78

Objekt želje

I / I // 2018

ISSN

Glavna in odgovorna urednica

Nina Krajnik

Uredniški odbor

Gaber Aleš, Boris Brezovac, Ana Filipović, Špela Jelenc, Janja Kaiser-Zupančič, Jan Simončič, Vanja Stojanović, Janko Žuntar

Mednarodni uredniški odbor

Gerardo Arenas (Argentina), Damir Arsenijević (BiH), Marie-Hélène Brousse (Francija), Santanu Biswas (Indija), Alasdair Duncan (Velika Britanija), Héctor García de Frutos (Španija), Diego Lolic Wainstein (Čile), Roberto Pozzetti (Italija), Jean-Michel Rabaté (ZDA), Fritz Senn (Švica), Branimir Stojanović (Srbija), Rogelio Yescas (Mehika), Véronique Voruz (Velika Britanija)

Lektoriranje

Boris Brezovac

Oblikovanje

Maruša Račič

Spletni izdajatelj

Slovensko društvo za lacanovsko psihoanalizo
www.sdzlp.si

Zbirka

Juno
2018

